

Jož. Seifrida, zdravnika in Jak. Žinka, posest. vsi iz Ormoža. Okrajni zastop ima torej lepo narodno lice, kajti prav za prav sedijo samo trije nemškutarji v njem. Slava torej vsem volilecem!

Iz Ribnice. (Veselica.) Radosten dan smo imeli Ribničani, dne 30. maja, ko smo slavno obhajali veselico „bralnega društva“ našega. Najbolj nas je veselilo, da nas je obiskal ta dan tudi mnogozaslužni naš poslanec, vlč. g. dr. Šuc in izvrstni g. dr. Hrašovec. Dalje so nas tudi obiskali č. g. Kralj, župnik in gosp. Praprotnik, nadučitelj in nekaj gostov iz Pušcave, g. jurist Glaser iz Ruš, vrli č. g. Kocuvan, župnik in gospa P. iz Vuhreda, g. Mejovšek, nadučitelj iz Marnberga, nekaj jih od sv. Antona in lepe množice domačih ljudi. Točno ob 4. uri se začne veselica s pozdravom g. predsednika, kateri da besedo najprej č. g. poslancu Šucu. Ta poroča o svojem delovanju v dež. zboru in razlaga težavno stališče naših poslancev v Gradcu. Veliko so se potegovali za naše pravice in koristi, pa gluha liberalna večina jih je popolnoma prezirala. Gromoviti „živio“ je govorniku dokazoval, da se popolnoma strinjamo kmetje z njegovim delovanjem; v Gradcu je za naše poslance pač v resnici pravo Sisifovo delo. Na to poprime besedo dr. Hrašovec. Njegov govor je napravil na vse poslušalce velik vtis. V gladkem in dobro premišljenem govoru nam je priporočal ljubezen do domovine in milega slovenskega jezika, to pa tako genljivo, da se je marsikatero oko solzilo. Potem nas je pozdravil jurist g. Glaser v imenu akademičnega društva „Triglav“ v Gradcu. Zdaj pa poprime besedo č. g. Kocuvan ter je z posebno izurjenostjo nam slikal izgled in vspehe ponemčevanja in nemškutarjenja. Ko nečno še nam je prav krepko govoril o domačih potrebah in napakah med prostim ljudstvom g. K. od sv. Antona. Čeravno kmet, nam je prav gladko in marsikaj podučnega povedal. Vmes pa so nas zabavljali vrli pevci naši. Ti so se v prav kratkem času že precej izurili in v občno zadovoljnost vsega občinstva popevali. Hvala jim v imenu celega društva in pa še na večkratno svidenje. Govori so trajali obilo tri ure, pa čas tedaj nam je potekel tako hitro, da ne moremo družega, nego želeli še večkrat tako veselih večerov. Da se je vse tako mično, podučljivo in izgledno vršilo gre najprej hvala č. g. dr. Šucu, dr. Hrašovecu, č. g. K. in g. Glaserju za izvrstne govore, potem gg. pevcem za lepo petje in vsem dragim gostom za obilno obiskovanje. Na svidenje še mnogokrat v prijaznem našem krogu! Živeli!

Iz Celovške okolice. (Koroški Slovenci in kmečka zveza.) Naša kmečka zveza ali kakor se sama imenuje, „bauernbund“ je v začetku svojega delovanja obljubila,

da se ne bo mešala v narodne prepire in da hoče za Nemce, kakor za Slovence skrbeti, češ, da mu je le blagor kmeta pri srcu. Zdaj se je pa začel „bauernbund“ v svojem časniku hudovati na slovenske poslance drugih dežel, posebno na g. Kluna iz Ljubljane, ki se v državnem zboru moško potegujejo za nas Koroške Slovence. Žalostno je za nas, da nimamo sami nobenega poslanca, kakor jih imate Vi Štajarci in Kranjci. Ti se potegujejo nevstrašeno za Slovence, kakor zadnjič dr. L. Gregorec. Slava takim možem! Prašam pa, ali smo Koroški Slovenci s sedanjimi, posebno šolskimi postavami zadovoljni? Odgovor na to vprašanje je 96 prošelj na državni zbor, katere je podpisalo 1700 posestnikov in posestnic iz 43 far, 21 občinskih zastopnikov in 32 krajnih šolskih svetov. Za poročevalca teh prošelj bil je g. Klun. Zato se naši liberalci in nemškutarji na-nj toliko jezijo. V seji, ki je bila dne 1. maja v Beljaku, je načelnik bauernbunda, gosp. J. Seebacher ostro grajal deželnega poslanca gosp. prof. Einšpielerja, ki je glasoval za to, da so se pri nas vpeljale lovske karte, tako da bi moral zanaprej vsak lovec plačati 3 gl. za karto, to pa vsako leto. Ta davek vrže deželnej kasi na leto okoli 10.000 gl. Stroški za deželne potrebe naraščajo od leta do leta, torej je živa potreba, da se poišče denar. Lov za kmeta ni, o nedeljah zjutraj naj gre kmet k božji službi in popoldan pri svoji družini kratek čas išče in se pripravi zopet na težave delavnih dni. Lov je za grajščake in drugo gospodo. Tako plačujejo vsaj le tisti, ki so volje plačevati, sicer bi pa bila potreba, na direktne davke nakladati višje doklade in bili bi prisiljeni plačevati vsi od kraja do kraja in kmet se tega davka čisto lahko izogne. Tako tedaj skrbi „bauernbund“ za nas kmete, zato pa tudi nema med nami Slovenci veliko prijateljev. Slovenci! pomagajmo si sami, in Bog nam bo pomagal! Kotmirčan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Lepo vreme je bilo o Telovem po vsem cesarstvu in zato so bile povsod procesije ta dan lepe, najlepša je bila pa menda pri sv. Štefanu na Dunaju. Nje so se vdeležili svitli cesar kakor druga leta, tako tudi letos. — Baron Pražak, minister za pravosodje, pogaja se sedaj z vodji nekaterih nadsodnij za to, da bi jemali jetnike za javna dela. Izkušnje so se lani gledé njih dobro obnesle na Koroškem. — Parnika še niti doslej v Gradcu nihče ne vidi v Muri in kakor je podoba, še ne pride k malu tje, kajti treba mu je že popravila. — Graški „Volksblatt“, glasilo konservativnih Nemcev, dobi novega urednika, doslenji, msg. Karlon, je izstopil iz uredništva,

češ, da ga že „tiščé“ leta. To se je že poznalo tudi na listu. — Župan v Celovcu je, kakor smo bili že tovrstno napomnili, postal dr. Fr. Erwein. Mož ni brez vseh pravičnih načel, toda zato še vse eno trobi v velikonemški rog. — Beljak dobi v malih dneh kip cesarja Jožefa II. Doslej ga še ni mesto dobilo, ker je bil kipar umrl, ne da bi bil že do cela kip izdelal. Oj nesreče! — Nemški šalverein je v resnici nepridiprav. V Celovcu so imeli občni zbor a še pol sto ljudi ni prišlo na nj. Kar pa jih je prišlo, bili so iz večine sami tujci. — C. kr. artilerija je doslej imela svoje vaje na Dravskem polju pri Ptuj, odslej pa jih ima ob Savi pri Krškem. Priprave za nje so že pričeli. — Nemški turnarji so prišli zadnje nedelje iz Ljubljane in Celja v Zagor razgrajat. Pripeljali so se že v jutro tje a niso ves božji dan pogledali v cerkev, pač pa so pili, jeli in juckali, da je na zadnje že menda njim samim presedalo. Na večer so se odpeljali in že niso imeli dobre vesti, kajti žandarji so jih spremljali na postajo. — Kakor kaže sedaj, bode letos po vsem Kranjskem dobra letina. Polje pa tudi sadno drevje obeta obilo sadu. — Na Visokem pri Kranju so prijeli 7 ljudi ker so delali denar. Pri njih so našli 113 goldinarjev, vsi so bili kolikor, toliko pravim podobni. — Telovadsko društvo „Sokol“ v Gorici je dobilo dovoljenje c. kr. gosposke. — C. kr. vojaštvo gleda vedno, laška drhal pisano ter mora v praznik ali nedeljo biti močna patrolja. — C. kr. namestnik za Primorje, baron Depretis, bil je te dni na Dunaju in so ga svitli cesar v posebni avdijenci vzprejeli. — Vojno mornarstvo brodogevje ima v tržaškem zalivu sedaj svoje vaje; le-te so prav zanimive in si jih človek rad ogleduje. — Jud Baruch je imel skrbeti našim vojakom v Bosni za živež. To je tudi storil vestno skozi 6 let — za svoj žep. Ko se je tega opravila lotil, gleštal je pod palcem največ kaci 11.000 gld., ko so ga pa prijeli, imel je že nad 3 milij. gold. premoženja. Odkod si ga je pridobil? Morebiti mu pridejo sedaj na sled, še v tem mesecu bodo preiskave dokončali. — Na Hrvaškem se vršé volitve za sabor. „Narodna stranka“ skorej povsodi zmaga in dela za-njo vlado s silo, kakor je je le madjarska vlada zmožna. — Isto nasilje godi se na Ogerskem volilec in je torej gotovo, da zmaga spet stranka, ki gre skoz drn in strn s kalvincem Tiszom. Mož se zastopi na to, da si spravi vkupe udano večino poslancev. Čudno, da dela tudi duhovščina za-nj, in gorje, ako ne vleče z njim.

Vunanje države. Bolgarsko „veliko sbranje“ snide se dne 3. julija v Trnovem, ako ostane pri sedanji odločbi. Koga pa voli za kneza, tega še ne ve nihče, le to se zagotavlja, da Battenberg ne pride na vrsto. — Srbija ima sedaj vendar-le novo ministerstvo.

Na čelu mu je dr. Ristić in treba mu bode v prvi vrsti, da napravi red v drž. kasah. V njih je baje žalostna tmina. — Črnogorski knez biva z vso svojo rodbino v Vichy na Angleškem. Njegova hči, Marica, zaroči se neki že v malih dneh z neim ruskim plemenitašem. — V ruski politiki se nekaj suče, Katkov, ki dela na zvezo Rusije in Francije, ni več carjev mož in utegne se torej še vendar ponoviti trocarska zveza. Doslej na-njo ni bilo misli. V Sibiriji je bil velik potres in je na večih krajih vsled njega veliko škode. — Nemški cesar je vzbolel in bati se je bilo, da umrje. Ako gre kaj vere novim poročilom, pa mu je sedaj bolje in njegov najstarejši sin se je odpeljal že v London. To bi bilo potrjenje ugodnih poročil gledé zdravja pri starem očetu - cesarju. — Na Belgijskem so rabuke delalcev potihnile, a gotovo je, da ne za dolgo. — Angleška kraljica obhaja te dni 50letnico svojega kraljičevanja. Vse države so odredile posebne može, da so vpricho svečanosti, ki se bode vsled tega v Londonu vršila. — Francoska zbornica razpravlja novo vojaško postavo. Vojaško suknjo bode obleči vsakemu Francozu, ako ima ravne ude, toda prva služba trpi le 2 leti, po tem pa se dobi lahko odpust. — Španska kraljica udova ima za se vse zupanje ljudstva in se sedaj ni bati ustaj, ktere so ondi prej bile v navadi. — V Massavi se bliža vojska italijanske in abisinske armade. Niste več daleč druga od druge. Italijani so zajeli ladijo, ki je vozila 10.000 pušek za abesinsko armado. To je za zadnje hud udarec. — Pogodba turške in angleške vlade gledé Egipta ni po volji ni Franciji ni Rusiji in sedaj se čoha že tudi sultan zavoljo nje ter je baje ne bo podpisal. — V Afganistanu si stojite še vedno Rusija in Anglija nasproti in prav lahko se izgodi, da začnete ondi križati orožje.

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Dalje.)

Slednjič se je Marija ravno tukaj prikazala, da bi dobrega in jakega pastirja lurškega mesta in lurške fare oveselila pa tudi počastila. Med vsemi duhovniki si je namreč brezmadežna Marija ravno lurškega gospoda župnika izvolila, da ji na masabielski skali postavi cerkvo, v kateri bi se naj njeni otroci iz celega sveta zbirali. Ko se je namreč Marija Bernardiki drugo ali tretjokrat prikazala, jej je naročila iti k duhovnemu gospodu, in jim naznaniti njeno željo, da jej na tej pečini pozidajo kapelico. Lurški gospod župnik sicer deklice niso prijazno sprejeli, ko jim je prišla s svojimi novicami; pa prav to je znamenje dobrega pastirja, da ni verjel vsakemu duhu, da ni pobiral praz-